

**Kedves Oktatók, Kedves Kollégák!
Kedves Korábbi Hallgatóink!**

Szomorú és fájdalmas kötelességemnek teszek most eleget: mély megrendüléssel tudatom veletek, hogy a magyar óvodapedagógia egyik legkiválóbb szakembere, a mindenki által nagyra becsült és tisztelt Kőröci Katalin életének 73. évében súlyos betegség után 2021. július 17-én eltávozott közülünk, és mostantól az égiek között szeretgeti tovább a számára oly kedves és fontos gyermekeket.

Nehéz szavakba önteni azt a fájdalmat, amit érzek, hisz Katalin oktatóm, mentorom, majd kollégám és szakmai „együtt gondolkodóm” lehetett. Mindenki, aki ismerte, tisztelte és szerette elsősorban vidám személyiségéért, gyermekszeretetéért és gyermekcentrikus gondolkodása miatt. Azt hiszem, mindannyian tudjuk, hogy Ő valóban a gyermekek ügyéért küzdött. Szívvel, lélekkel végezte oktatói, majd konferencia- szervezői, illetve lapszerkesztői munkáját, folyamatosan publikált, járta az óvodákat, hogy szakmai segítséget nyújthasson.

Egy angyalt veszítettünk el, egy csodálatos szakembert, egy példaképet, ezért olyan fájdalmas elfogadni a visszafordíthatatlant...

Emlékezzünk Rá!

Személyiségével és attitűdjével mindig is a gyermekek érdekeit tartotta szem előtt, legyen az a gyermek fogyatékkal élő vagy ép fejlődés menetű. Szakmaiságával, emberségével mindannyiunknak példát mutatott. Az általa évente két alkalommal szervezett Óvodapedagógia Konferenciák színvonalas előadásokkal és előadókkal közvetítették a módszertani kultúra fejlődésének egyetlen lehetséges útját a már végzett óvodapedagógusok számára. Az általa szerkesztett Óvodai Nevelés szakfolyóirat is naprakész elméleti és gyakorlati útmutatásokat adott az óvodáskorú gyermekek neveléséhez. A folyóirat szerkesztésekor hallgatóinknak is lehetőséget biztosított egy-egy színvonalasan, integrált és inkluzív szemléletben megvalósult óvodai tevékenységek bemutatására.

Egész életében harcos képviselője volt az óvodáskorú gyermekek óvodai nevelésének. Több társadalmi szervezeteknek is tagja volt, ahol szintén képviselte a kisgyermeknevelés érdekeit. Oktatása során és szakmai munkájában mindig azt a felfogást vallotta, hogy az óvodás gyermekek idejekorán, fejlettségüknek és fejlődési tempójuknak meg nem felelő időszakban kénytelenek a kötött szervezeti keretekbe kényszerülni, ami hátráltatja a számukra kedvező fejlődés kibontakozását. Mindig is azt hirdette, hogy az óvodás korú gyermek saját tempójú fejlődéséhez, sajátos fejlődésének elősegítéséhez, saját élményű tanulásához szüksége van arra, hogy testi-lelki szükségletei kielégítést nyerjenek.

Munkásságában azt kutatta, hogy az óvodás gyermek nevelése, fejlődésének elősegítése, szükségleteinek kielégítése a jelen óvodai gyakorlatban milyen szervezeti keretek között, milyen metodikával történik, különös tekintettel a szervezett tapasztalatszerzésre. Oktatásában mind elméleti síkon, mind a gyakorlatban jelen volt az igény arra, hogy a gyermekek érdekeit szolgáló gyakorlatot megerősítse, korszerűsítse, a gyermekek érdekeit és szükségleteit mindig és mindenkor figyelembe vegye, a gyermekekhez igazodó eljárásokat, nevelési eszközöket és módszereket népszerűsítse mind a hallgatók képzésében, mind pedig a mindennapok óvodai gyakorlatában.

Az általa megfogalmazott gondolattal szeretnék búcsúzni Katalintól:

„A célom az óvodás gyermekek mindenekfelett álló érdekeinek érvényesítése, és e cél elősegítése a lehető legtöbb vonatkozásban, - mind a szülők, mind az óvodapedagógusok, mind a gyermekekkel foglalkozó szakemberek számára. Ezt szeretném szolgálni.”

Köszönöm, hogy mentorom voltál, köszönöm, hogy együtt taníthattunk éveken át.

Nyugodj békében!

Budapest, 2021. július 20.

Babos Zsuzsanna